

זֶרַע שְׁמַטּוֹן

עריכה מיוחדת לילדים ישראל

פָנִינִים נִפְלָאִים וּמִתּוֹקִים עַל הַפְּרָשָׁה

מתוך הספר המסלול "זֶרַע שְׁמַטּוֹן" שיחברו חוקריה מקדמוני

רבי שְׁמַטּוֹן חִיִּים נְחַמֵּני זֶבֶר צָדִיק וּקְדוּשָׁה לְבָרְכָה.

אשר בקש שְׁלִימָדו בְּסִפְרוֹ וּבְבְטִיחָה יְשֻׁעָות רְבוֹת לְמִקְיָמוֹ בְּקַשְׁתוֹ.

פרקית יתרו תש"פ • גלון 75

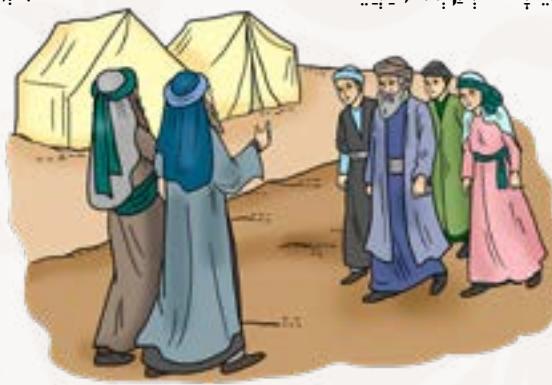
תורת שמשון

בן שלח לומר למשה שם אינו יוצא בגינו ראי שיצא
בגין אשתו ובנו.

ויעוד מבאар רבנן, על פי מה שכתבו המקובלים (שער הפסוקים פרשת שמוטה) שמשה היה אל מול כל הבעל, ויתרו היה אל מולו של קונו, ואופורה היהת התואמה שנולדת עם בעל, שבטבילה הרג קין את בעל, ועתה החזיר יתרו לממשה את התואמה שלו.

והנה מצינו בגמרה (מכות יג): בדין רוצח שיצא מעיר מקלט שחזר לאرض הארץ והשיבותו, אינו חזיר לאגדתו וחשיבותו. ולכן באן שיתרו בא להתפבר במשה שאמר אני חותן המלך, ובכך רצה לחזור לאגדתו שחייה לו בתחליה, כמו שהייתה קין אליו הגדול של בעל, לכך שלח לומר למשה אם אין אתה רוצח יוצא בגינוי וכו', אם איןך רוצח ליתת לי גודלה כמו בתקלה לפני שהיית רוצח [שהיית קין בגלגול הראשון והרגתי את בעל] ואני הרוצח חזיר לאגדתו, צא בגין אשתח שהיא התואמה שלך ועתה החזרתך אליך [צפורה בתרו שהיא היהת התואמה שנולדת עם בעל] ואם אין אתה יוצא בגין אשתח, שאף היא אינה רואיה לכבוד לפוי שהיא גרמה את התקלה הגדולה, שבגללה הרג קין את בעל, צא בגין שני בניה, שהם לא חטאו כלל. (זרע שמשון פרשנותו אות ב')

מה היה החשש של יתרו שלא ירצה משה לצאת אליו?

ויאמר אל משה אני חתנק יתרו בא אליך ואשתך ושני בנית עמה (יח, ז): פרש רשי: "אם אין אתה יוצא בגין צא בגין שני בנית", ואם אין אתה יוצא בגין אשתח, צא בגין שני בנית". עכ"ל. ומקשה רבנן הזע שמשון זהה, יש להבין מפני מה חיש יתרו שלא ירצה משה לצאת אליו ולקבלו, והרי מצינו שקבל משה את הערב רב טעלו עם ישראל ממצרים, ולמה יארע יתרו מכם?

ומבאар רבנן, כי הנה בזמן שקבל משה את הערב רב בשעה שיצאו ממצרים, עדין לא היו ישראל במדרגה כל כך גודלה, שהר יעדין היה היה להם פחד מהמצרים, וכמו שכתבוב בפסקוק ייד. ואחר כך נוספה עליהם מלחת עמלק ולא היה להם עדין מה לאכול כי לא ירד מן הרים, אולם בשבא יתרו לאחר שראו את נס קריית ים סוף, והנחוון שהיה במלחת עמלק, וכבר היה להם את המן והבאר והתורה, עתה עלה במחשבת יתרו שואלי לא ירצה עוד משה לקלב גרים, שהרי אמרו בגמרא (יבמות מז) אין מקבלים גרים לימות המשיח כי שפוא באים להציג רק מלחמת גדיותן של ישראל, משום

שיעור קבוע בספר הקדוש והמוסול זרע שמשון
בבית החדש טרוכוב

רחוב דוד 32 ירושלים

מתוקים כל ליל שישי בשבוע 8:00 בערב
נספר בשפה ברורה ונעימה
ע"י הרה"ג רבי אברהם מרודי זילברברג שליט"א

שעון וחוץ ונשכט

ומייסכס מרהיינה ניים
כדי ניכס כתלה זונטס
סביך לפלחה, הכאינטס
ווניגוין, וגיטס מלולס
כל טוב, פה טשרט
מיררכטס

שיעור קבוע בספר הקדוש והמוסול זרע שמשון
בשכונת תלפיות בירושלים

בבית מדרש ברוחוב דרך חברון 108

כל יום שלישי בשבוע 7:30 בערב
שיעור נמסר במתקינות מיוחדת
ע"י הרב יושע משה סמסון שליט"א

אוזן 79990

הפרשה ולקחה

פָנִינִי שְׁמַשׁוֹן

פָנִינִים וּרְעֵיּוֹנוֹת בְּכֶתֶב וּכְלָשׁוֹן

ברוך חיים של הרבה לנוינו לנו אנו דף ק' הארי שיט שני מיני השאות לאזקיים, שלפעמים מתקים בהם למען עונת ולםען נסח לחייטך באחריתך (בראשית ח ט). טעונים טرح הרבה לשמר מצוותיו של הקדוש ברוך הוא, ולפעמים הקדוש ברוך הוא מסיר מהם כל מניעת טרדה, כדי שיוכלו לקיים מצוותיו בעלי שם טרח, וזהו סוד הפסוק (שם כו י) וזה האMRIיך היום וכו' ולשمر כל מצוותיג, וזה מה שאנו מתפללים וייחד לבבנו לאחבה וליראה את שמה, וכן בסדר קדשה הוא יפתח לבנו בתורתו יישים לבבנו אהבתנו ויראתנו וכו', וכן בתפלת יה' ח' אנו אומרים בשיבנו אבינו לתרתך וכו'. (אות י)

עקר בראית הולם היה כדי להיות נקרא מלאה, וכל כבוזו של מלך הוא להשאייה בינה שאריך לקויים מדינתו ושבורי, ומושום הבי קלם נינתת התורה עשה להם בינה טובות, הוריד להם את הפן, עשה להם מלחמות וכו', כדי שיקבלויהם מלך ויקלשו, כמו שאמרה התורה. (אות כ)

בתורה שבכתב לא היה אפשר לברות הברית, שיש בה סודות נפלאות בטעמי נגידות תנין ואותיות וחלופי אותיות וצורות תבונות, ולאו כל מוחא ומוחא יכול למסבל דא, ומושום הבי לא נתנו למשה לנני אדם, כמו שכתבו המפרשים טהרטם שאין מלקום ומאחר בתורה הינו כדי שלא יחריבו את הולם. אבל התורה שבעל פה היא מילתה ותלייא בסברא ובחינת הכל, וכל אחד מטעמך בה כי בחוץ, ובפתח בדורו בשמואל בדורו שאין לך אלא שופט שבימי, ומושום הבי היה צരיך לברות הברית זו קא עמה. (אות כ)

קנימא לנו יצרו של אדים מתגבר עליו בכל יום ואלמלא הקדוש ברוך הוא עוזרו אין יכול לו (סוכה כב א), אבל עם הענו אין לו פה להתגבר, שהרי ארבעה זכות הענו מחייבים כחו, אלא שיש לחוש שלפעמים הענו יסיח דעתו מהקדשה והענות, ותפרק ומיד יתגבר יצרו עליו. (אות י)

שבת קודש

בפרשה מובאים עשרה הדברים ובهم גם נאמר: "זכור את יום השבת לקדשו" (כ.ז). שבת קדש היא מתנה נפלאה שננתן לנו הבורא יתרפה, וכמו שאמרו חז"ל (שבת י עב): "אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה: מתנה טוביה יש לי ביבת גני ושבת טהרה ואני מבקש ליתנה לישראל, לך והווים". ואם כן עליינו לדעת כי השבת היא דבר קדוק, בעל ערך, כדי שלא עבובי אותה בדברים ביטלים.

הידיעה בפה שווה כל דבר, משפיעה על ההתנגדות שלנו,

* וכoke מסופר על אחד האדמוראים שהגיע אליו עני ובקש צדקה. ראה האדמו"ר את הצמיד של אשתו מנה על השולחן, נטל אותו ונתן לו עני. אחורי בפה רקوت הגיעה הרבנית וכשראתה שהצמיד "נעלה", החלה להקים צעקות: יתרו שהיה ואש המכרים של מדין וראי

ששאיפתו לחתת חתן לבתו את בחרי הכהרים. בכל אופן, יתרו לא רק שלאל קכח כבוד לחתון, אלא לkah את משה שלא ורק שאיינו מאמין כל לעבודה זהה אלא כפר בה בכל מואדו כי זה מה שהתאים לבתו החזקת. ומהז אנו רואים שיתרו היה אדם החקלאי וחזק, שטומע בקהל טבל בלבד, ולא אכפת לו מTAGובת הסביבה, אם משה מוצאו חן בעיניו במלל תוכנו ומידתו המייחדות והוא חושב שהיה מה שאריכה בתו, לא קענין אותו מה אומרים אנשים והוא לא לוקח אותו לחתון. מעלה זו עמידה לו גם עבשו בשלשה על מה שארע לעם ישראל. הרי כולם שמעו מה שהיא שמע, אבל צרים לא נתנו להם ללבת, כי חשבו מה יאמרו ומה לעברו: "רק רציתי להודיע לך שהצמיד יגיבו אנשים שישמעו על כך... אבל לא שווה הרבה בסוף, אל תזכיר אותו بعد מנת קוגל... שתדע לנצל אותו ברואי"...

ללקת עם האמת

"וישמע יתרו בهن מדין חותן משה את כל אשר עשה אלקים למשה ולישראל"

כל העולם שמע מה ששמע יתרו, ובכל זאת רק תרו היחיד שבא לדבר סיני. ואրיך להבון מה הניע דוקא את יתרו שהיה הבהיר הראשי של מדין להציגו לאמה הישראלית יותר מכלם?

את התשובה אומר לנו הפסוק "וישמע יתרו בهن מדין חותן משה" שני דברים

נון הפסוק ליתרו. א. בון פון. ב. חותן

משה. מדובר בתורה מזאגיה דוקא תארים אלה, האם זה ממש לנו שהיה בון פון? אלא הטענה באלה לשבה את יתרו ולומר לנו שהיה אדם חזק וחחלתי. שהרידי שבל אום בעל מעמד מטהDEL לחתת לעצמו חתן שהולם את מעמדו, בל שכן יתרו שהיה ואש המכרים של מדין וראי

ששאיפתו לחתת חתן לבתו את בחרי הכהרים. בכל אופן, יתרו לא רק שלאל קכח כבוד לחתון, אלא לkah את משה שלא ורק שאיינו מאמין כל לעבודה זהה אלא כפר בה ככל מואדו כי זה מה שהתאים לבתו החזקת. ומהז אנו רואים שיתרו היה אדם החקלאי וחזק, שטומע בקהל טבל בלבד, ולא אכפת לו מTAGובת הסביבה, אם משה מוצאו חן בעיניו במלל תוכנו ומידתו המייחדות והוא חושב שהיה מה שאריכה בתו, לא קענין אותו מה אומרים אנשים והוא לא לוקח אותו לחתון.

מעלה זו עמידה לו גם עבשו בשלשה על מה שארע לעם ישראל. הרי כולם שמעו מה שהיא שמע, אבל צרים לא נתנו להם ללבת, כי חשבו מה יאמרו ומה לעברו: "רק רציתי להודיע לך שהצמיד יגיבו אנשים שישמעו על כך... אבל לא שווה הרבה בסוף, אל תזכיר אותו بعد מנת קוגל... רק לך ליקדך בעם ישראל.

לקבלה הגלון נא לשלוח למיל': zera277@gmail.com | לשוניות שיעורים וידכוניים: 02-80-500-02 | לשוניות שיעורים וידכוניים: 02-80-600-02 | נערך ע"י המהנץ הרב יונון כהן שליט"א * אר"ב: הרב מנחם בנימין אשקסע 347-496-5657 * ארץ ישראל: הרב יוסיאל זילברברג 05271-66450 * נition להפקיד בנק מרכنتיל (17) סניף 635 מספר חשבון 71713028 ע"ש זוע שמשון, כמו כן ניתן לתרום בכרטיס אשראי בטל: 02-80-500-02 שולחה 3

זכות הצדיק ודרכי תורה הקודושים יגן מכל צרה וצואה, יושפע על הלומדים ועל המסייעים בני חי' ומצווי וכל טוב שללה בהבטחו בהקדמות ספרינו.

580624120